

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΧ. ΔΙΑΚΟΣ
ΜΗΧ/ΓΟΣ-ΗΛΕΚ/ΓΟΣ
ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΥ 72-ΠΥΡΓΟΣ
ΤΗΛ. 2621-0-29901
FAX. 2621-0-33445

Πύργος 7/1/2016

Η ΕΝΟΠΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Πέρα από τα όσα τερατώδη κατεργάζονται πίσω από τις κλειστές πόρτες και τα βαριά τους γραφεία οι «εκτελεστές» της λαϊκής εντολής, για το ασφαλιστικό και πέρα από το γεγονός που όλοι έχουν επισημάνει ότι με την πολιτική αυτή της σαλαμοποίησης θα γίνουν προβληματικά και τα μέχρι σήμερα υγιή ταμεία, υπάρχει και μια τρίτη αρνητική παράμετρος. Η παράμετρος αυτή έχει σχέση με το ταμείο των μηχανικών (ΤΣΜΕΔΕ) και άπτεται όχι του συνταξιοδοτικού προβλήματος των απόμαχων του τεχνικού και κατασκευαστικού κλάδου, αλλά έχει άμεση σχέση με την επιβίωση ή την εξόντωση δεκάδων χιλιάδων κυρίως μικρομεσαίων κατασκευαστών και όχι μόνο.

Δηλαδή μετά την «επιδρομή» που υπέστησαν ο μεν κλάδος των κατασκευών με την εξαφάνιση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων και την παντελή απουσία των τραπεζών από το κατασκευαστικό γίγνεσθαι, το δε ταμείο μας από το P.S.I., έρχεται τώρα το υπουργείο και προσπαθώντας να πατώσει το απύθμενο βαρέλι των συντάξεων των ταμείων των δομημένων ομόλογων και των κρατικών ομόλογων κλέβει τα λεφτά των υγείων ταμείων και υποθηκεύει τα περιουσιακά τους στοιχεία, βάζοντάς τα όλα πίσω από την ταμπέλα ενοποίηση.

Το ταμείο συντάξεων μηχανικών και εργοληπτών δημοσίων έργων δεν είναι όμως ένας απλός συνταξιοδοτικός κουμπαράς αλλά είναι ένα εργαλείο στα χέρια των κατασκευαστών και τέτοιο παραμένει μέχρι σήμερα από το έτος 1935 που ιδρύθηκε από την τότε ΠΕΣΕΔΕ.

Είναι μετοχικό ταμείο γιατί εκεί κατατίθεται εδώ και έναν περίπου αιώνα, πέραν των υποχρεωτικών ασφαλιστικών 6/μηνιαίων εισφορών και μέρος των εσόδων των εργοληπτών από την επαγγελματική τους δραστηριότητα .

Δηλαδή πρόκειται όχι απλά για ένα ασφαλιστικό ταμείο, που μάλιστα το δημόσιο του οφείλει πάνω από μισό δισεκατομμύριο ευρώ από συνεισφορές ως εγγυώμενο την σύνταξη των μελών του, αλλά για ένα πραγματικά μετοχικό ταμείο, το οποίο μέχρι σήμερα εγγυάται την δραστηριότητα των μελών του έναντι τρίτων (του δημοσίου και του ευρύτερου δημοσίου τομέα) μέσω των εγγυητικών επιστολών (συμμετοχής , καλής εκτέλεσης , δεκάτων κ.λ.π.).

Δηλαδή ο μεγάλος κίνδυνος πλέον δεν είναι το συνταξιοδοτικό που άλλωστε θα συμπλέει πλέον με την οικονομική κατάσταση του ενοποιημένου ταμείου αλλά η εγγυοδοσία , η οποία εάν εκλείψει θα εκλείψουν και οι μικρομεσαίοι εργολάβοι και θα μείνουν να μοιράζονται την πίτα τα μεγάλα πτυχία , αυτά των μελετοκατασκευαστών, όπως προανήγγειλε ο Πρωθυπουργός.

Είναι αντιληπτό πλέον, ότι εκτός απροόπτου, σβήνει τοιουτοτρόπως με ευθύνη της αριστερής κυβέρνησης η μικρομεσαία επιχειρηματικότητα, ο στυλοβάτης των οικονομιών κατά την διακήρυξη της Λισσαβόνας και αυτό με ευθύνη όχι του κ.Χρυσοχοϊδη, όπως διεφάνει στο παρελθόν με την κατάργηση των κατωτάτων ορίων, αλλά με αποκλειστική υπαιτιότητα ενός «συναδέλφου» που προΐσταται σήμερα του υπουργικού συμβουλίου και μιας αριστερής κυβέρνησης με δεξιά απόκλιση.

Νικόλαος Αχ. Διάκος
Γ.Γ. ΠΕΣΕΔΕ